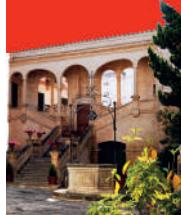

full dominical

Església de Menorca

Número 1966 - Any XXXIX - 9 febrer 2020

paraules del bisbe

UNA MADRE DE CORAZÓN ABIERTO

† Francesc, obispo de Menorca

Queridos diocesanos:

En la tradición de los Padres de la Iglesia se suele presentar a la Iglesia como una madre. Tertuliano, Cipriano y, sobre todo, san Agustín, desarrollaron este tema. La Iglesia es madre porque engendra hijos y les enseña a vivir la fe en Jesucristo. En uno de sus sermones dirá san Agustín que "vosotros comenzáis a tener a Dios por Padre en el momento en que habéis nacido de aquella madre que es la Iglesia" (Serm. 398, I). Por medio del bautismo, la Iglesia nos regala la vida de hijos de Dios y, en su seno, crecemos como tales.

Como madre, la Iglesia tiene el corazón abierto para acoger a todos. Resulta muy significativo que, en el siglo III, cuando los cristianos eran perseguidos sin piedad, la Iglesia se planteara qué hacer con aquellos que, por temor a sufrir el martirio, habían renegado de su fe o simplemente la habían ocultado o disimulado. Hubo algunos autores que sostuvieron posturas rigoristas, considerando que la Iglesia tenía que excluir de su seno a todos esos apóstatas. Pero triunfó la postura del papa Cornelio y de Cipriano de Cartago, que eran partidarios de admitirlos de nuevo, después de una penitencia adecuada. La Iglesia es madre que no puede excluir al pecador, aunque en un momento de debilidad haya desertado de la fe.

Como madre, la Iglesia debe mantener siempre sus puertas abiertas, esperando que el hijo pródigo regrese, para que pueda entrar sin dificultad (cf. EG 46). Por eso dice el Papa que "la Iglesia está llamada a ser siempre la casa abierta del Padre" (EG 47). Nunca debe cerrar las puertas. "La Iglesia no es una aduana, es la casa paterna donde hay lugar para cada uno con su vida a cuestas" (EG 47). La Iglesia es madre y nos recibe a todos como madre.

Frente a la tentación de rigidez, la Iglesia -cada una de nuestras comunidades- debe mantener actitudes maternas, de mansedumbre, bondad, comprensión y ternura. Sí; la madre Iglesia debe saber acariciar a sus hijos y darles ternura, porque, de lo contra-

rio se convierte en una asociación sin calor humano, huérfana. Como madre, habla a sus hijos y confía en ellos, sabiendo reconocer lo bueno que tienen y escuchándoles. Como ha dicho el Papa "la Iglesia es madre de corazón abierto que sabe acoger, recibir, especialmente a quien tiene necesidad de mayor cuidado, que está en mayor dificultad. La Iglesia, como la quería Jesús, es la casa de la hospitalidad. Y cuánto bien podemos hacer si nos animamos a aprender este lenguaje de la hospitalidad, este lenguaje de recibir, de acoger. Cuántas heridas, cuánta desesperanza se puede curar en un hogar donde uno se pueda sentir recibido. Para eso hay que tener las puertas abiertas, sobre todo las puertas del corazón" (Paraguay, 12-7-15).

Por último, conviene subrayar que la Iglesia aprende a ser madre mirando a María, la madre de Jesús y de la Iglesia. De ella aprende la humildad, la ternura, la acogida y el perdón. Pido a Santa María que enseñe a cada una de nuestras comunidades el secreto de ser madre, para que tengan como ella un corazón grande que acoja a todos.

Foto: Toni Barber

L'ENTREVISTA A...

PILAR CASTRO BLANCO

Pilar Castro es Doctora en Psicología por la Universidad de

Deusto -donde es profesora- y Responsable del Área de Personas

Mayores y Envejecimiento de Cáritas Diocesana de Bilbao. Impartirá una charla el próximo sábado día 15

de febrero, a partir de las 10 h, en el Centro de Convenciones de Es Mercadal. La charla tratará sobre «La soledad de la gente mayor: comprenderla para aliviárla»

¿Cómo definiría la soledad?

-Solemos referimos a la soledad como vivir sin compañía o tener muy pocas relaciones. Si se trata de una persona mayor, solemos añadir la idea de que es alguien que no tiene visitas y/o quien le cuide. Hay una soledad muy común y menos visible, que genera mucho sufrimiento; se trata del sentimiento de soledad. Podemos tener mucha gente alrededor y, sin embargo, sentir una intensa soledad. Se debe a que este sentimiento no depende solo de la cantidad de relaciones que tengamos, sino sobre todo de su calidad, y la valoración de esta es algo personal, algo que hacemos cada cual. Creo que esta es la soledad más dañina y la que más nos debe preocupar.

Pilar: ¿Cómo comprender y mirar a la gente mayor?

-La soledad es una vivencia humana que no tiene edad, sin embargo, cuando somos más mayores y nos sentimos más frágiles solemos tener menos esperanza de solucionarla y vemos menos posibilidades de afrontarla, sobre todo si tenemos limitaciones de salud. En general, el sentimiento de soledad mantenido en el tiempo paraliza más cuanta más edad se tiene. De ahí que los programas de acompañamiento se dirijan a las personas mayores.

¿Cómo afecta el sentimiento de soledad a las personas?

-El sentimiento de soledad aparece cuando nuestras necesidades de relación no están cubiertas de forma adecuada, y nos sentimos angustiados, abandonados, vacíos... Además, numerosos estudios demuestran las consecuencias negativas que tiene la soledad prolongada en el tiempo sobre nuestra salud física y mental.

¿Cuál es el objetivo de su charla... qué espera?

-Divulgar la idea de que lo malo no es tanto que las personas estemos solas, como que nos sintamos solas, y que la soledad en la edad avanzada no se soluciona simplemente teniendo alguien al lado. Insisto en que la soledad no es cuestión solo de cantidad, sino sobre todo de calidad. El reto de cuidar bien supone ayudar a responder también a las necesidades de relación y debemos tenerlo en cuenta a la hora de planificar los cuidados, tanto a nivel familiar como institucional. También debemos reforzar las relaciones comunitarias y de proximidad en nuestras sociedades avanzadas. En la medida en la que crecen el individualismo y el anonimato, quizás nos sintamos más libres, pero también menos conectados a nivel humano. Hay que pensar en ello.

Toni Olives

Diumenge V de Durant l'Any

Lectura del llibre del Profeta Isaïes

58, 7-10

Diu el Senyor: "Comparteix el teu pa amb els qui passen fam, acull a ca teva els pobres vagabunds, si qualcú no té roba, vesteix-lo; no els fugis, que són germans teus. Llavors resplendirà en la teva vida una llum com la del matí, i es tançaran a l'instant les teves ferides; tindràs per avantguarda la teva bondat, i per reraguarda, la glòria del Senyor. Quan invoquis el Senyor, ell et respondrà, quan cridis auxili, ell et dirà: "Aquí em tens." Si no intentes fer caure els altres, ni els assenyales amb el dit pronunciant un malefici, si dónes el teu pa als qui passen gana i satisfés la fam dels indigents, s'omplirà de llum la teva fosca, i el teu capvespre serà clar com el migdia."

Salm responsorial III

R: L'home just és llum que apunta en la fosca.

Lectura de la I^a carta de sant Pau als cristians de Corint

2, 1-5

Germans: Quan vaig venir a vosaltres, no us vaig anunciar el misteri de Déu amb el prestigi de l'eloquència i de la

saviesa. Entre vosaltres no vaig voler saber res més que Jesucrist, i encara clavat a la creu, i em vaig presentar davant vosaltres, débil, poruc i tremolós. En tot allò que us deia i us predicava, no hi entraven paraules que s'impassassin per la seva saviesa, sinó pel poder convincent de l'Esperit, perquè la nostra fe no es fonamentàs es la saviesa dels homes, sinó en el poder de Déu.

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

5, 13-16

En aquell temps Jesús digué als seus deixebles: "Vosaltres sou la sal de la terra. Si la sal ha perdut el gust, ¿amb què la tornarien salada? No serà bona per a res. La tiraran al carrer, i que la gent la trepitgi. Vosaltres sou la llum del món. Un poble dalt d'una muntanya no es pot amagar. Tampoc, quan qualcú encén un llum, no el posa davall una mesura, sinó a un lloc alt, i fa llum a tots els qui són a casa. Igualment ha de resplendir la vostra llum davant la gent. Llavors, en veure el bé que heu obrat, glorificaran el vostre Pare del cel."

Lectura del libro de Isaïas

58, 7-10

Esto dice el Señor: «Parte tu pan con el hambriento, hospeda a los pobres sin techo, cubre a quien ves desnudo y no te desentiendas de los tuyos. Entonces surgirá tu luz como la aurora, enseguida se curarán tus heridas; ante ti marchará la justicia, detrás de ti la gloria del Señor. Entonces clamarás al Señor, y te responderá; pedirás ayuda y te dirá: "Aquí estoy". Cuando alejes de ti la opresión, el dedo acusador y la calumnia, cuando ofrezcas al hambriento de lo tuyo y sacies el alma afligida, brillará tu luz en las tinieblas, tu oscuridad como el mediodía».

Salmo responsorial III
R: El justo brilla en las tinieblas como una luz.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios

2, 1-5

Yo mismo, hermanos, cuando vine a vosotros a anunciaros el misterio de Dios, no lo hice con sublime elocuencia o sabiduría, pues nunca entre

vosotros me precié de saber cosa alguna, sino a Jesucristo, y este crucificado. También yo me presenté a vosotros débil y temblando de miedo; mi palabra y mi predicación no fue con persuasiva sabiduría humana, sino en la manifestación y el poder del Espíritu, para que vuestra fe no se apoye en la sabiduría de los hombres, sino en el poder de Dios.

Lectura del santo

Evangelio según san Mateo

5, 13-16

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Vosotros sois la sal de la tierra. Pero si la sal se vuelve sosa, ¿con qué la salarán? No sirve más que para tirarla fuera y que la pise la gente. Vosotros sois la luz del mundo. No se puede ocultar una ciudad puesta en lo alto de un monte. Tampoco se enciende una lámpara para meterla debajo del cedrón, sino para ponerla en el candelero y que alumbre a todos los de casa. Alumbre así vuestra luz a los hombres, para que vean vuestras buenas obras y den gloria a vuestro Padre que está en el cielo».

evangeli i vida

Ser sal de la terra i llum del món

L'evangeli de Mateu, avui, en el marc del sermó de la muntanya, ens ofereix dues comparacions sobre el paper del cristianisme en la història: ser sal de la terra i llum del món. Tots sabem molt bé per què és la sal i com es degrada si no s'empra. De la mateixa manera, tots coneixem la grandesa de la llum, del dia, del sol. Probablement són dues de les expressions més conegudes del cristianisme.

Ja sabem que la sal conserva els aliments, els dóna gust... "si la sal perd el gust"... hem de tirar-la, perd la seva essència. No oblidem que aquesta comparació ve a continuació de les benauran-

ces i hem de interpretar-la a la llum de la força de les mateixes. El cristianisme que perd la sal és el que no pot resistir vivint en l'opció de les benaurances.

La llum del món, i la ciutat a la part alta de la muntanya... Sobre la llum sabem que apareix repetidament en la bíblia des del relat de la creació... però també s'aplicava a Jerusalem, Per això "no es pot amagar un poble"... El cristianisme, idò, que viu des de les opcions de les benaurances no ho pot fer com una experiència exclusivament personal. És una interpellació a donar testimoni d'aquestes opcions tan radicals del seguiment de Jesús, de la força de l'evangeli.

Amb aquestes paraules del Senyor, es vol tancar adequadament el tema de les benaurances. El Regne de Déu ha de ser proclamat i viscut, i el Sermó de la Muntanya és una crida global a dur-lo a la pràctica.

Els que han fet opció pel món de les benaurances han fet una elecció manifesta: ser sal de la terra i llum del món. Això vol dir senzillament que les benaurances ens comprometen a la missió: la d'anunciar al món, a tots els homes, això que s'ha descobert en les claus del Regne de Déu. Les benaurances, són un compromís, una opció de vida, que s'han de testimoniar.

Vicent Llabrés

Equips de la Mare de Déu

Els equips de la Mare de Déu

Estem cridats a donar el nostre temps al Senyor per una trobada íntima amb Ell i viure de la seva presència. L'oració diària desenvolupa en nosaltres la capacitat d'escolta i de diàleg amb Déu. Consisteix a dedicar un temps per estar sols amb Aquell que ens estima. És un temps d'escolta silenciosa, de cor a cor amb Déu, un temps de descobriment i d'acceptació del projecte de Déu sobre nosaltres. Pregar és donar gratuïtament el nostre temps a Déu. És un acte d'amor personal, essencial, és el millor mitjà per entrar en comunicació amb Ell. La pregària és un

L'oració personal

diàleg amb Déu en el qual hem d'escutar més que parlar.

No hi ha regles rígides per pregat. Cada persona decideix el que més li convé (Quan, on i com). El més important per desenvolupar aquesta profunda unió amb Déu, sembla ser la perseverança i la regularitat.

“Sigueu perseverants en la pregària, vetllant en ella amb acció de gràcies”

(Col 4,2)

Hem de demanar a Déu la gràcia de l'Oració amb constància i humilitat. Aquesta última és la base de l'oració. Déu és el principal actor. L'oració és un treball de Déu que demana la cooperació de l'home i no al contrari.

L'Oració és també un camí. És un acte de fe permanent per la qual cosa, es proposa com un punt concret d'esforç fonamental. “En la pregària es troba el secret d'una vida feliç, fecunda, plena. Hem d'alimentar-nos de Déu per mitjà de l'Oració abans de llançar-nos a la nostra missió apostòlica” (Henri Caffarel- Quaderns de Pregària).

Crist Viu**¡CRISTO VIVE! “Jóvenes con raíces”**

Un árbol necesita tener raíces, a través de ellas absorbe el agua y sales minerales que le permiten tener una copa frondosa y dar fruto. Las raíces sostienen al árbol cuando llega el vendaval. Todos necesitamos “**tener raíces fuertes que ayuden a estar bien sostenidos y agarrados a la tierra**” (CV 179).

Hoy, se necesitan jóvenes con raíces, que conozcan la historia, que aprendan de la experiencia de los mayores, que valoren el pasado, con criterios, con capacidad de pensamiento crítico, con riqueza espiritual y humana... Responsabilidad de los mayores es ayudar a los jóvenes a crecer con raíces, a transmitirles la sabiduría adquirida en el camino de la vida.

A ti joven, el Papa te anima a descubrir

que “*hay una belleza en el trabajador que vuelve a casa, sucio del trabajo, en la esposa anciana que cuida de su marido enfermo, en la fidelidad de las parejas que se aman en el otoño de la vida, en cada hombre y mujer que vive con amor su vocación. Descubrir, mostrar y resaltar esta belleza, que se parece a la de*

Cristo en la cruz, es poner los cimientos de la verdadera solidaridad social y de la cultura del encuentro” (CV 183).

“*Hoy se promueve una espiritualidad sin Dios, una afectividad sin comunidad y sin compromiso con los que sufren, un miedo a los pobres vistos como seres peligrosos, y una serie de ofertas que pretenden hacerles creer en un futuro paradisíaco... esto sólo les convertirá en esclavos*” (CV 184).

Si queremos que los jóvenes no pierdan los valores de su identidad, la Iglesia debe acompañarlos.

A vosotros jóvenes, el Papa os llama a “**haceros cargo de vuestras raíces, porque de ellas viene la fuerza que os va hacer crecer, florecer y fructificar**” (CV 186).

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Salms de la I^a Setmana:
Dg.9, V de Durant l'Any: Is 58, 7-10 / Sal 111 / IC 2, 1-5 / Mt 5, 13-16.

Di. 10, Santa Escolàstica, verge (MO): IR 8, 1-7. 9-13 / Sal 131 / Mc 6, 53-56.

Dt. 11, Mare de Déu de Lourdes (MLL): IR 8, 22-23. 27-30 / Sal 83 / Mc 7, 1-13.

Dc. 12, Fèria: IR 10, 1-10 / Sal 36 / Mc 7, 14-23.

Dj. 13, Fèria: IR 11, 4-13 / Sal 105 / Mc 7, 24-30.

Dv. 14, Sant Ciril, monjo i sant Metodi, bisbe. Patrons d'Europa (F): Fets 13, 46-49 / Sal 116 / Lc 10, 1-9.

Ds. 15, Fèria: IR 12, 26-32; 13, 33-34. / Sal 105 / Mc 8, 1-10.

Dg. 16, VI de Durant l'Any: Sir 15, 15-20 / Sal 118 / IC 2, 6-10 / Mt 5, 17-37.

Decret d'Erecció del Santuari de la Mare de Déu de Gràcia

El 10 de desembre el Bisbe Mons. Francesc Eva firmar el Decret que constitueix l'ermita de la Mare de Déu de Gràcia de Maó en Santuari Diocesà i nomena Rector del Santuari a l'actual capellà de l'ermita, Mn.Joan Miquel Sastre Preto. Aquest va ser qui el 2 de novembre havia presentat la petició de convertir l'ermita en santuari marià diocesà, aportant diverses raons històriques i consideracions pastorals. Des de fa molt de temps, l'ermita-santuari de la Mare de Déu de Gràcia té un paper molt important en la vida dels maonesos, els quals, hi acudeixen en romeria o de forma individual per venerar la Verge i agrair-li els seus favors. Va ser l'any 1980 quan la seva festivitat es va convertir en la festa major de Maó.

(Fotos: Toni Barber)

agenda

Reunió de Radio María

El diumenge 16 de febrer es reuneixen els voluntaris de Radio María, a les 10.30 h, a la parròquia de Sant Antoni Abat de Maó.

Cursets prematrimonials

-A l'Arxiprestat de Maó:

Els dies 11, 13, 18 i 20 de febrer, de les 20.30 a les 21.30 h, a la Casa de l'Església (Plaça Reial, 10).

-A l'Arxiprestat del Centre:

Els dies 10, 11, 12 i 13 de febrer, de les 21 a les 22 h, a l'església de Santa Maria de Ferreries.

-A l'Arxiprestat de Ciutadella:

Els dies 3, 5, 10 i 12 de març, de les 20.30 h a 21.30 h, al Seminari Diocesà de Ciutadella (Entrada carrer Castell Rupit).

Consell presbiteral

El Bisbe Mons. Francesc convoca els preveres per celebrar el Consell Presbiteral el 12 de febrer, a les 10.30 h, al Santuari de la Mare de Déu del Toro.

Formació d'agents de la pastoral dels joves

El dies 15 i 16 de febrer formació dels agents de pastoral juvenil al Santuari de la Mare de Déu del Toro. La inscripció és oberta fins a l'11 de gener, enviant un Whatsapp al 649 339 766.

Xerrada de formació sobre la soledat

La Pastoral de la Salut organitza pel dissabte 15 de febrer una xerrada, a càrrec de Pilar Castro, sobre la soledat de la gent gran, a partir de les 10 h, al Centre de Convencions des Mercadal. Per apuntar-se al bus d'anada i tornada des de Ciutadella contactar amb na María Rosa al 618 348 030 i, per el de Maó, contactar amb n'Isabel al 971 367 772.

Notícies nostres

Infància Missionera 2020: "Amb Jesús a Egipte, en marxa"

El 25 de gener els infants en procés d'iniciació cristiana de les parròquies de Menorca es van reunir a la Sala Multifuncional de Ciutadella per a compartir i celebrar la Jornada d'Infància Missionera d'aquest curs. Amb el lema "Amb Jesús a Egipte, en marxa" van reflexionar sobre les dificultats i les situacions de les persones que es veuen forçades a deixar casa seva per poder viure amb seguretat, com va succeir amb la Sagrada Família en la seva fugida a Egipte.

Amb els contes d'en Pau Tarruell i na Carme Mas, van poder prendre consciència de les dificultats dels refugiats, de la necessitat d'accollida, i de la importància dels consells que reben de Jesús i els que també reben a través del seus pares, mestres i catequistes. Es va celebrar una pregària i es van recollir els donatius dels grups parroquials que seran destinats per a projec-

tes d'ajuda humanitària. Aquesta trobada va ser un moment per aconseguir que els infants descobreixin la importància de la seva fe, encara en creixement, i de compartir amb els altres infants del món allò que aquí tenim.

Joan Manuel Mercadal Victory
Vicent Llabrés Riudavets
Directors dels Secretariats de Missions i Catequesi

Foto: Secretariat Diocesà de Missions

Trobada de joves universitaris a Barcelona

Després del temps de Nadal, els joves universitaris es van tornar a reunir a Barcelona, amb la participació de n'Irene Coll i en Joan Lluís Torres, membres del Secretariat de

Pastoral Universitària. En aquesta trobada els joves van reflexionar sobre un greu problema social: la pobresa en la nostra societat. Van concluir que la pobresa és molt complexa i, que en molts

casos, es tracta d'una falta de recursos o bé de la falta d'uns valors bàsics i d'una riquesa espiritual. També van expressar la importància d'aconseguir una vida digna per a tots i com a joves ser un exemple practificant i impulsant el servei, el voluntariat i la solidaritat. Aquest grup de joves va mostrar la seva voluntat de viure amb senzillesa, edificant un equilibri entre el que és necessari i el que és prescindible i construint xarxes d'esperança en la nostra societat.

Dia escolar de la No-violència i la Pau

El 30 de gener es van dur a terme actes en els diferents centres de Menorca amb motiu del Dia Escolar de la No-violència i la Pau. Un dels actes que va reunir més alumnes va ser el que es va celebrar a la plaça de l'Empordà de Ciutadella, on els col•legis Nuestra Senyora de la Consolació i Sant Francesc de Sales, juntament amb les escoltes infantils Es Poriol i Juguina, van fer un acte comú, i, sobre el terra de la plaça van construir un electrocardiograma de la Pau per mostrar que la Pau neix dels nostres cors. Uns dies abans, cadascuna de les aules havia reflexionat sobre la pau i van escriure una paraula de resum en una tira de cartolina blanca. En arribar a la plaça, amb un cor gegant amb la paraula Pau, els alumnes van dipositar les cartolines amb paraules com respecte, diàleg, perdó, ajuda i estimar. L'acte

va continuar amb la lectura d'un manifest per la Pau i l'amollada simbòlica d'uns coloms i, al final, tots els alumnes van cantar el tema "La festa de la Pau" de Dàmaris Gelabert.

Foto: Diari Menorca

